

Publicerad 2016-08-04 16:04 av StinaJ

Knallis mila

Knallis o kolardräng

vid härden sitter än

Vaktar milans brinnande glöd

och kolets svarta bröd

Bland höga furors tall

minns de tidernas gång

Kolaren med vördnad lyssnar

till urskogens susande sång

Den sjunger om myrarnas djup

där diktaren gått fram

Och blandat alla orden

som tar finnmarken i famn

När brännvinet blir till tröst

vid den visslande kaminen

I skenet allt lysas upp

smeker onda lemmars miner

Natten sänker sig sakta ner

ruset får dem att längta

En vacker kvinna i fantasin de ser

vid bädden omfamna o trängta

I mylla till slut sova kolare o dräng

Svarta av sot och knackande stybb

Vilar de nu i vildmarkens säng

i stolta gruvskogen i Bergslags bygd

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren StinaJ med Poeter.se id #41951 innehar upphovsrätten